

BUDAPESTA
2 Martiu st. v.
Dumineca 14 Martiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 13.

Nr. 18.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Br. Henricu Haymerle.

Retragerea contelui Andrassy dela conducerea politiceii esterne a Austro-Ungariei, în tomn'a anului trecut, si numirea în locul lui a lui br. Haymerle, diceau oficiosele nu va avé nici o înriurire asupra politiceii acestui imperiu.

Urmările de atunce înse probéza contrariul. Pasul primu, schimbarea ambasadorilor la Constantinopol si Petersburg, aréta că succesorul lui Andrassy are sè duca o alta politica, celu puțin în cât privește orientul.

Ma, déca vom considerá tóte semnele ivite pe orisonul politicu, trebuie sè facemu conclusiunea, că ne aflamu în ajunul unor mari evenimente.

Este dar interesantu sè punemu sub ochii cetitorilor nostri portretul acelu barbatu, carele în acele evenimente va sè jóce unu rolu importantu. Br. Henricu Haymerle, noul ministru de esterne al Austro-Ungariei, s'a nascutu la 1838, asiá dara abiá e înca de 42 ani, ceea ce în asemenarea cu etatea lui Bismarck, Beaconsfield si Gorciacoff, se póte numi înca tineretie.

Br. Haymerle a facutu dara iute o cariera atât de frumoasă. Nascutu la Viena, din o familia cetatiana, el

numai mai târdiu a obtinutu rangul de baronu. Întrându pe carier'a diplomatica, a trecut pe tóte treptele aceleia, pâna ce în urma fu numitu ambasadoru la Roma, de unde apoi se urcă în postul ce-l ocupa acuma.

Br. Henricu Haymerle.

C o r d e l i a.

— *Novelă originală.* —

(Urmare.)

— Nimicu mai departe! Fiesce care posedă gustul seu specialu; dta ai escelatu deosebitu în finetia lui. Este frumoasă sinceritatea, m'ai deobligatu prin parerea franc'a, deci nici unu cuvântu mai multu, — si aste sunara semnificativu dela grațios'a veduva.

*

Dn'a Brezoianu eră mai multu diabolul că ângeru, căci reeși a înduplecă parintii, că Cordelia sè fia condusa de asta óra prin ea în societate. Le venise cam suspecta simpatia ei, si totusi nu pricepura că sub surisele naive zacea unu planu ingeniosu. Ei, de si nu cu voia, i apromisera, căci nu scii! eră dóra bine pentru alte planuri a lor, planuri, căci cum de admirabilu se potriví bun'a lor cu supratenentele! În plasticul figurei, în expresia trasurilor si în sfârșitu în acelu aeru de distincțiune, ce nime altii nu posiedeau.

Scieau ei cum sè apuce firul. Iacobescu numai cu dn'a Brezoianu eră mai intimu, ea putea pune usor o vorba cumpenitoare, căci ce eră mai ponderosu, si mam'a supratenentelui, o demna matrona, cultivà o amicia caldúrosa cu ea.

Si apoi sciti, ce nu gândescu parintii cu fete de maritu?

Sér'a se apropiase, stelele straluciau că schintei printre fulgii de néua ce fluturau vesel, când se sui Cordelia pe treptele parchetate, unde servitóra i deschise o chilia fórté viu iluminata.

Dn'a Brezoianu eră deja gatita, si-o întimpină că una din acele fiintie, ce în simplitatea vestmintelor aparau cu asiá deplina distincțiune, încât iti viniá a crede, că s'a pogoritu din acelu imperiu a povestilor, unde florile pórtá fructe de auru, iéra crengile flori de diamantu.

Lânga ea staturse Cordelia, umbr'a cu negretia galburia în pelitia, staturse cu lacrimi în ochi, căci își venise urita că unu monstru.

— Curagiu, copil'a mea, — dîse tiner'a veduva ghicindu-i emoțiunea, — astadi ti-se va deschide „sezonul“. lumea visata, si ce-ti dorescu este, sè-ti affi idealul, fericirea în ea. Vino deci ocupa locu. Anetta, pune girandoul că sè arunce razele de desus, si apoi asiédia în frisura lunga à la Mozart, bogatele chici a domnisiórei, celelalte voui pune eu.

Dupa o óra se gatise toalet'a. Dn'a Brezoianu o sili a bé o înghititura de vinu cu muscatu, apoi o conduse cu satisfacțiune înaintea oglindei din sala, pe care lustrul plafondului își jocá lumin'a în resfrângeru.

Cordelia se uità cu mirare, nu se recunoscù în fiintia svelta, mendra si eleganta, ce-i se presintá din cadra.

Vestmântul de gustu, în nuançiu mai finu al unui galbinu palidu, escamotà deseversit urmele negriciose a pelitiei, croiul se alipiá cu acuratetia pe lânga tali'a ei mladiosa, se alipiá pâna când se gatá în unu șlepu paunescu, ce nu-o gená, ci din contra aruncându undulațiuni sublime, o urmariá că echo — cântecul.

Nu se cutezà a crede, că este realitate, realitate în care si ochii ei sficioși luciau a vietia, buzele a fericire, iéra obrazii petrecuti de repede circulațiune a sângelui, cautau rumeni si fragedi . . .

Se crediù rapita în unu visu . . . visu tineru — june si ilusoru; si oh! avea temere sè nu piéra sè fia

iérasi sclav'a crudei realitãti . . . sclav'a înecata în lacrime si umiliri . . .

— Oh! Dumnedieule, asiú vré sè moru, — esclamà ea încetu, căci abiá intrându în sal'a de balu, redicase sensatiune. Iacobescu, decorul junimei, i facuse onórea primei toure, pe care o continuara ceialalti cunoscuti, si apoi toti cealalti multi, cari crediura, că ea este o steua nóua, pe orizontul socialu.

— Iéta, — murmurà dn'a Brezoianu, — peccatele sociale, séu mai bine misterul prin care se câștiga favorul ei. Unu singuru sciutoriu pasiesce înainte, cealalti nesciindu nimica, tînu curentu, si-l urméza zelosi . . .

Si ea privi cu îndestulare debutul protegei, de care amicii portau îngrigire frageda. Ei nu numai că o provocau fórté desu, dar i adusera cei mai distinsi tineri, care-si desemnara numele că cu-o învingere în carnetul ei.

Cordelia devenise o frumsetia sub abundanti'a curteniei, a atentiunii si-a interesului ce-i se dedicà. Ea conversá, saltá si suridea cu tóta anim'a în acele localitãti, ce pâna ieri i erau sinonime cu iadul.

(Va urmá.)

EMILIA LUNGU.

Întórcerea la manastire.

di e dî de veselía,

Adi me întoreu la locul meu;

Ah! ce mare bucuria

Simte sufletielul meu!

Am sè-mi vediu drag'a-mi casutia,

Locu iubitu unde-am crescutu,

Si pe scump'a mea maicutia

Mii de ori am sè sarutu.

Am sè vediu drag'a-mi poiana

Si padurea-mi înfrundita;

Am s'alergu iérasi la góna

Sus pe culmea înverdita.

O! frumoasa manastire,

Locasiu sfântu calugarescu;

Tie dau a mea simtire

Si iti spunu că te iubescu!

Lânga tine sânt ferice,

Dar departe când me ducu,

Atunci inim'a mea dice:

Vai! de doru-i me usucu!

Nu mai potu trái departe

De locasiul teu sfintitu;

Vai! de tine sè am parte

Si sè scii că te-am iubitu!

E. G.

Viétia omenésca.

Viétia omenésca se trece numai pré adese ori cá o suflare, care se stinge mai nainte d'a fi observata. Nenumarati se nascu numai pentru a muri, nenumarati numai pentru a petrece vietia lor în suferintie, bóle si neplaceri. Chiar acolo unde se pare a fi asigurata vietia pe base solide, la câte eventualitati nu e

espusa! Ea are asemenare cu o lampușoară în furtună și ploaie. În fie-care momentu poate să se stingă. Prin urmare nu este mirare deca se deduce din toate compozițiunile statistice o durată media a vieții omenesci numai de 33 ani.

Buffon a facutu observațiunea, că între durată creșterii și între lungimea vieții există o proporțiune aritmetică de 1 : 7, astfel că scurtimea vieții întrece de șapte ori pe cea a creșterii. Aceasta se întâmplă la toate mamiferile fără excepțiuni considerabile. Cerbul, de exemplu atinge dezvoltarea sa corporală în anul al cincilea său șeselea și trăiește până la 35 sau 40 de ani. Calul este dezvoltatu la patru ani și trăiește până la 25 ani. În asemenea mod se afirmă această lege mai la toate animalele în genere și numai omul se pare a face o excepțiune dela această regulă.

Creșterea adevărată a omului atinge finele ei în genere la 20 de ani, și lungimea vieții corespunzătoare acestei creșteri ar fi aproape 140 de ani. Casurile în cari s'au atinsu într'adeveru o asemenea vârstă se potu număra unul câte unul între miliardele de vieți omenesci, pe cari le-au spelatu timpul de pe suprafața pământului. Haller și-a datu ostenelă de a combina din toate casurile posibile exemple de etate înaintată. El număra o mie de casuri de 100—120 ani, șese-dieci de 110—120, două-dieci și unul de 120—130, cinci-spre-diece de 230—240 și în fine unul de 169 de ani. Încă mai precisu se constată această din împregiurarea, că din acele 27 de milioane locuitori ai Britaniei mari au ajunsu în anul 1851 aproape de 500,000 o etate de șapte-dieci, 129,000 de optu-dieci, 10,000 de noue-dieci, 2000 de noue-dieci și cinci de ani și 'n fine că numai 319 au traitu unu secolu. În fața unor asemenea fapte trebuie să taca, se înțelege, legea lui Buffon, și chiar deca amu voi să ne raportăm la secolu trecut, la acelu de aur și de argintu, amu află și 'n ele puțin argumente pentru așezarea ei.

Sânt'a scriptura în adevăru nu e puțin avara în privința anilor, cele cinci cărți ale lui Moise sunt chiar risipitoare. Alte documente dau la doi regi latini o etate de 800 și 600, la câțiva regi ai Arcadei o etate de 300 ani. Înse asemenea notițe sunt atât de fabuloase și atât de puțin adevărate, în cât nu se puțin stabili o dovadă solidă. Din contra, se puțin constată din toate sorgintile istorice sigure, că oamenii tuturor timpilor n'au traitu în genere mai multu de cât acum.

Astfel au fost și cu secolii în urma, mai multu încă de cât astăzi tînt'a mai multor alchimisti, d'au prelungi viața pe o cale naturală sau supra-naturală. Unii din acestia cautau pentru acestu finitu pînă la săpientilor, ceilalți se gândiau neconținut la medicini secrete. Ei înse murira cu misterele lor și aceste cu densii; ele au cădutu în timpii recentii sub diferite denumiri, precum esența regiilor, rachiul lui Daubitz etc. la șarlatană cea mai înșositoare. În scurtu, ori cum ar fi viața noastră, ea se pare destul de lungă în comparațiune cu ființele cari locuiescu cu noi împreună globul pământesc. Numai puținii animali trăiescu mai multu de cât omul. Acești puținii sunt chitul, elefantul și puținii paseri și reptile; rinocerul și hipopotamul, acești animali nedespărțiți în istoria naturală, trăiescu aproape 70 de ani, camilă 50, cerbul aproape 40, mătiele mari, cornutele, calul, magarul aproape 25, cățele și diferitele sale specii 18, oi, capre, gazele etc. 12, mătia 10, epurii albi (de Moseva), porcii de mare cel multu 8 și șoricelii 5—6 ani.

Să trecem dela lungimea vieții genului la cea a individului, și vom trebui să observăm, că seculu este de o mare influență în privința acestei. Femeia

are naturalmente unu organismu mai liniștitu și mai fragedu, care nu o face atât de simțibilă pentru fluxul și refluxul vieții, că pe neliniștitu și aprinsu barbatu. Pe lângă această vine în genere partea cea mai mică din greutatea vieții în sarcina femeii, cari greutatea sunt atât de strîns legate cu existența noastră. Grijă pentru pâinea de toate zilele, dificultățile timpului trecu pe dinaintea femeii cu o mână îngrijitoare. Toate comunicațiunile cu lumea esteriore aparțin barbatului. Aceasta proporțiune nu trebuie a se consideră puțin. Cât de mare este influența sa, se puțin vedea prin faptul, că seculu barbatescu, predominantu până la etatea de 20 de ani în privința mulțimei, e întrecutu deja în etatea de 30 de ani de către acelu femeiescu și că se perde lângă acestu din urma la o etate mai înaintată.

Casatori'a este unu portu de linișce, spre care plutescu barbatul pe marea vieții comerciale și industriale cu o dorință simțitoare, și 'n care află femeia tîntul dorințelor ei și cea mai completă sferă de activitate. Casatori'a este prin urmare raportul cel mai convenabilu pentru omu, care trebuie să țină și să prelungească viața. Se dăce în adevăru cu placere „fecioră bețână“, „cavaleru tomnaticu“, înse acestia sunt cea mai mare parte niște individi, cari cu toate semnele bețănietii număra numai puțin rare ori ani corespunzătoru cu etatea lor; ei sunt vestejiți înainte de timpu atât în privința fizică cât și cea spirituală.

Că sunt de o influență mare atât ocupațiunile omului, cât și modul seu de viațuire pentru lungimea vieții, este cunoscutu ori cui. Câți nu-si ruină prin meseriile ce le exercită pieptul și stomacul! Cismarul strîmbu, croitorul gârbovu, pândiarul astmaticu, machinistul ruginu, sculptorul tușindu, sunt totu oameni, cari, pentru a-si câștiga pâinea lor, își chiama în vîtra morța că oșpe. O activitate din contra care permite o mișcare la aeru curatu, va contribui neapăratu la prelungirea vieții, înainte de toate înse sunt linișce și distrațiuni cari întretînutu spiritul vieții. În tabelele comparative, stă prin urmare în capul tuturor preotu care puțin oferă totu corpului seu ce e necesaru pentru întretinerea sa, și care se uita totu-de-una la natura și la oamenii din gîrul seu cu o pietate creștină și cu o linișce filosofică. Imediatu după densu vine comerciantul cu o durată de viață media de 65 ani. Apoi urmăz tieranul cu 61, soldatul cu 59, impiegatul cu 58, artistul cu 57 de ani.

Putem evalua numărul totalu al locuitorilor pământului aproape o mie milioane, din cari moru anual 333.333.333, pe di 91,824, ora 3730, fie-care minuta, 60, prin urmare unul pe secunda. Din acesti murindii dîlnici și pe fie-care ora stă a patră parte în etate copilară, două sferturi, o jumătate prin urmare moru încă înainte d'au fi ajunsu etatea de 20 de ani. Dintr'o mie ajungu diece etatea de 65 de ani, doi etatea de 80 și unul de 100 de ani.

Acăsta întru cât privește partea statistică. Înse ori ce etate ar ajunge unul, ori cât de multu ar încungiură cu pași tremurândi mormântul seu; ori cât de tineru ar cadé altul, nu este numărul anilor cari formează esența vieții, simburile existenței. Goethe spune: fie-care di să fie asemenea unui vasu, pe care să-l umplem cu fapte, cugetări și sentimente. A mîncă și a bea, a privi timpul și a studia cursul monedelor, această este numai o fracțiune miserabilă a vieții, pe care o putem primi în puținile zile ce ne sunt acordate. Adevăru și fidelitate, înțelepciune și credință, frumusețe și perfecțiune dau de abia acestui mecanismu al existenței noastre spiritului și sufletu.

V. C.

S A L O N U ?

Calindarul septemânei.

Diu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sórele resare	Sórele apune
Dumineca	2	14	S. Mart. Teodotu Ep.	6 12	5 48
Luni	3	15	S. Mart. Eutropiu.	6 10	5 50
Marti	4	16	Cuviosul Gerasim.	6 8	5 52
Mercuri	5	17	S. Mart. Cononu.	6 6	5 54
Joi	6	18	SS. 42 Mart. din Am.	6 6	5 56
Vineri	7	19	Mart. Vasiliu, Efrem.	6 2	5 58
Sambeta	8	20	Par. Teofilactu.	6 1	5 59

Balul din Timisiór'a.

— La 3 martie. —

Óre cine a dîsu : „Românul chiar si în vremuri grele este totu veselul ; unu cântu de doru — si întristarea i-a peritu, o hora — si durerea i s'a alinatu“.

Mai cà s'ar potriví de minune aste cuvinte simfite de-o ânima simpla si curata cum este a unui adevveratu fíu românú, — asíu díce, s'ar potriví bine cu víeti'a sociala-naționala a nóstra.

Când necasurile sînt amare, când restristele ísi îngramadescu multele lor sbiciuiri asupra omenimei, atunci la noi aicea se gatescu de jocu — de veselía.

Si când sè începu a le schitiá, permiteti-mi a ve iniția putín si în cele ce ne atingu mai seriosu.

În timpul când românii de aicea aveau în dreptele lor pretensiuni tóta credinți'a si speranti'a reușirii, când așteptau însetati momentul care sè le redeie cele perdate, cá asíu sè-si redice cu mândria fruntea — vedeti atunci, burgeois'a nóstra tare si vigurosa cá stânc'a, si iérasí móle si compatimitóre de lipsele si calamitátile altora, circulá între sine feliu de feliu de colecte, arangiau baluri si alte petreceri, acáror folosu materialu se trimitea acelor infortunati, ce apelau la marinimí'a lor.

Resultase din asta cá emularea sè fia si mai víua, mai îndreznétia ; începura din unu îndemnu propriu a sustîne tineri pe la diferite facultáti, — creara prin ajutoriul lor esistinti'a unor institutiuni, cari sè alumneze mai multi gimnasisti odata, cáci — díceau ei — ne trebuesce o clasa inteliginta, care sè ne fia conducátore si modelu întru tóte.

În astu modu pasieau progresându, cáci déca nu au fost ei redicati prin cultura, apoi o junime putea acum a se așteptá la unu víitoriu mai aventuosu, cáci ei netedíra terenul ; purtându luptele grele ale esistintiei, nu repasira ínse dela tînt'a pusa ; — înainte ! le erá devis'a, si cu atát mai multu acum, cáci cu încetul acea junime sustínuta de ei, începuse a fi independinta — cu nume, si óre care posítia în relatiuniile sociale.

Erá nobila tendinți'a, erá sublimu zelul lor, dar mai sublimu atunci, când unii infortunati fii ai acestei burgeoisie rugara a fi primiti între alumni, dar fusera respinsi crudu, prin unu verdictu si mai crudu — redati si atunci cu durere în sinu, acésta burgeoisia nu-si trase sucursul, ea contribuí mai departe . . .

A fost desamagirea ántâiu ; ursit'a întórse o pagina nóua, si pe ea erau însemnate altele multe.

Acei fii robusti ai poporului românú de aici, acei diligenti si zelosi barbati se deșteptara scosi din acea unica institutiune în care se primiau copíii lor, adeca din — șcólica.

A fost ratecire órba în tempest'a unei nopti, în care nu le mai stralucia nici macar o raza din acei multi lucéferi, nutriti cu trud'a lor, si dela care cu dreptu sperau odinióra a le servi cá totu atâte faruri luminóse si conducátore la tiermul doritu.

Dar sperantié desierte au fost ; sperantié ca tóte acele multe ce se sdobescu de lume — omenime — in-gratitudine.

I amenintiá cutropirea, dar dorinti'a a traí le deșteptá noi forçe. S'a chinuit acésta mâna de ómeni în contra reului, ce începuse ai trage în abisósele sale imperii ; s'a fremêntatu pentru a gasí mênuire, si întocmai cá norii ce din unu asemenea procesu producu schintei — ei ísi recunoscura posítia subminata, recunoscura greșitul zelu cu care ajutasera pe altii, si nu interesul lor si-a copíilor lor, adeca șcólica confesionala, șcólica din care eșisera atátia barbati, nu cu sciintie înnalte, ci asiá cum trebuescu meseriasíului orășianu, care totu-de-una a formatu o massa robusta, dar motora în tóte progresele naționale.

Asta prevedere i-a salvatu dóra din cele mai labirintuóse rateciri ; sperantiéle láncedite îngerminara de nou, si cum apelasera alti la filantropí'a lor, asiá facura si ei arangíandu sub numele „comunele bisericesci S. Georgiu si S. Iliá“ baluri, acáror venitu curatu erá pentru a provedé cu vestminte si recvisite elevii miseri ai acestor dóue șcóle din suburbiul Fabricu.

Dar si aicea avura veninul desamagirii. Modestul lor apelu resuná mai cá în pustíu ; de unde erá justu sè primésca ajutoru, primira o rece nepasare, unu indiferentismu crasu . . .

Erá multiamul lumescu ! . . .

Veti ghicí dara din acestu esposée, cá nu le remase alta, de cât a face ei singuri cu propriele lor forçe, totu cât si cum le dictá mintea si judecat'a.

Si-a fost numai începutul greu. Balurile acestor comune unite prin interese asimile, devenisera dintre cele mai elegante — mai frecventate din tóte câte se arangiau de burgeois'a conlocuitoóre ; apoi pe lînga acestu cáștigu de calitate, aveau venite considerabile cari anu pe anu ameliorau sórtea unor parinti onesti dar miseri, cu tóte ínse care iubiau a-si dá copíilor o educațiune școlara.

Iéta dara ce resultatu póte obtîne concordí'a si perseveranti'a ; iéta ce póte zelul pentru esistinti'a spiritala !

Dar cât a duratu asta ? Lasu sè-o spuna altii cari scíu mai bine, marginindu-me eu a spune, cá apretíundu-se de straini acele baluri de gustu, s'a nascutu óre care jalusia, cáci s'a jignitu mândria clasei mai inteligente, care altu-cum în locul lor se numesce fruntea, si ar fi îndreptatita a primí ántáiele eloge pentru ori ce succesu socialu séu culturalu.

Ei dara acum s'a bucíumatu de timpuríu cá balul acestui anu este arangiatu exclusivu de inteliginti'a locala si giuru.

Suná bine, si ce norocire de erá asiá ? Cel putín aretá strainilor cá esista, cá traiesce. Dar membri acelu comitetu erau mai toti din burgeoisia, si ei s'au ostentitu ; si déca dreptatea mai are locu în lume si este a se ridicá zelul si ostenéla cuiva, apoi sînt tocmai acesti barbati demni de amintire, cáci ei nu au paradata cu distinctiunea de arangeuri, ci au si doveditu cá scopul întreprinderii le zace în ânima.

Înse pardonu ! uitai a mai spune, cá acestu balu mai avea dupa întielesul multora, si unu interesu nou, si se scie cá nimicu nu ne atrage mai multu cá necunoscutul. Deci nu erá minune, balul avea sè fia epo-

calu prin deosebitul seu coloritu naționalu, si prin aceea că avea sè se jõe si — „Roman'a“. Vedeti bine că si când burgeois'a în balurile ei nu desvoltase coloritu naționalu, si nu jocá „Roman'a“, de-ti saltá âni-m'a în peptu de bucuria!

Sub aste auspicii avui una din cele mai deliciose suprindeți ce luându-o de auguru bunu fia-mi permisu a o si amintí!

Erá o provocare fórte politețioasă din partea unei familie onorabile, ce voindu a participá la balu, doria a sci si — Roman'a.

Eram dara între straiți, ce nu ne cunoseau avuțiiosele frumseti a limbei, a cântului si-a multor jocuri ale nôstre. Bunicul acestei familie, unu escelentu talentu musicalu, se asediá la pianu pentru a scôte melodiosele acorde române, straiți jocau, straiți admirau farmecele lor, si adese isbita de durere me îndreptam cátra unu sufletu pricepetoru cu mut'a întrebare : óre de ce nu este atáta amoru si complacere, atát spiritu de întreprindere si la familiile române de relațiuni mai avantagióse; de ce óre acolo nu se forméza astfel de exerciție, pentru cá cu atát sè fia prestigiul balului mai redicatu?

Pe când brav'a colóna germana jocá peste totu românesce fórte precisu, atunci cinci díle înainte de sér'a memorabila ni se vesti cá are a se tîné proba de „Roman'a“.

Fost'a, cum a decursu regretu a nu ve puté desluci, cáci pe atunci noi tîneam prob'a generala.

Ajunse si sér'a de 3 martie. Sal'a redutei cu tóte apartinentele ei spațiose plutiá în lumina, si lumin'a se resfrânge pe faillul, atlasul, gazul si florile impraschiate a fantasie în gatelele damelor; a damelor cunoscutu si straine, române si neromâne, din locu si departare.

Mulțimea eleganta, sveltele dame în toaletele lor distinse, acărur șlepuru la ori ce mișcare aruncá undulațiuni sublime; fracurile civililor si uniformele unor pré stimati militari dadeau ochilor unu tablou frumosu. Representanti din tóte brangele sociale au facutu întregul armonicu, chiar si din poporul țieranu, în acărui respectu — făr' sè atingu susceptibilitáti — observu, cá cei dela frunte adeca dirigintii sè fia cu mai multa atenziune si curtoasia, cá sè nu díca maliția, cá ei se rușina de portul românu, care a fost a mosiului, a parintilor, dóra chiar si-a lor.

Ordul jocurilor s'a începutu cu „Ardeleana“. Patrones'a dn'a Maria Dragonescu facú ântâiul pasu si imediatu în al doilea urmara parchi cu parchi, cá în o catena víua.

Apoi sè ve mai spunu ce-a urmatu? O sciti dvóstra din petrekerile ce-ati avutu, din deliciosele placeri ce au trecutu, dar lasându-ve suveniru prețiose; suveniru cari totu-de-una ve vor vorbí de-o nópte cu unu visu, acărui carmenu este neperitoru . . .

„Roman'a“ a fost punctul culminativu. S'a jucatú binișoru, nu înse cu acea pregnantia în care i zace adeverat'a frumsetia. Nu m'a suprinsu jocul greșitu al damelor, ci al dnilor în acelu finalu neasemenaveru. Ei trebuiau sè sustina originalitatea, si nu sè animeze la traversi, care nici odata nu vor puté înlocá grațiosele mișcări. O singura esceptia s'a facutu, unu singuru domnu a aretatu cum trebuie sè fia acea figura, dar acela si este unu românu verde cá stejarul.

S'a jocatú si „Colo“, cá unu revangiu curtenosu pentru „Ardeleana“ ce-o jocaramu cu atáta entusiasmu la balul sêrbescu din 14 febr. a. c.

Animarea a fost peste întrég'a nópte, mare si

nererupta; si erá o adeverata falosia a fi în asta societate alésa unde prin rise si surise cochete si dragalasie resuná cá o armonia vorb'a neuasia a româ-nului.

A fost rapire în torentul astor placeri visionare si fugitive, fãra voia íti viniá întrebarea : care a fost începutul visului, si care-i va fi capetul? Dar în tóte atenziunea mi-a veghiatu, nimicu nu mi-a trecutu din vedere, înse déca cu tóte aste în enumerarea damelor ce au adusu în verva acésta nópte nu voiu amintí cutare frumósa, este nu cá am uitat'o pe ea, ci cá neposiedându cunoscentia mai aprópe, numele ei mi-a peritu din memoria.

Dintre dómne : patrones'a dn'a Maria Dragonescu, dn'a Dreghičiu cu fica sa dn'a Albina Vlahovicu (Chichinda), dómnele : Casimiru, Iulia Parachievicu, Anca, Cermely, Adamu, Buibasiu, Cadaru, Maniu, Novacu (Chisetu), Elena Chitescu, Cornelia Cosiaru, Bugarski, Mille, Omasta, Popovicu (Chisoda), Will (Remetea), Bogdanu (B.-Comlosiu), Cornelia Brediceanu (Lugosiu), Mila Bozganu (Beciche-recu), Șierbanu (B.-Comlosiu), Maria Gherdanu (Unipu), Greceanu (Craiova) s. a.

Dintre încântátorele june sânt drele : Ecaterina Nestorovicu dragalasia în vestmentu rosa silc si atlas bordeau cu braghinu albu si rose campestre, Ecaterina Tieranu, Hatieganu, Emilia Calaceanu, Lucretia Anca, Teresa Bugarski, Elena Veselinovicu, Olga Casimir, Ecaterina Seimanu, Maria Popovicu, Livia Popovicu (Chisoda), Vlahovicu (Chichinda), Clementina Duca, Novacu (Belintiu), Elisa Cernetiu (Mosnitia), Silvia Bogdanu (B.-Comlosiu), surorile Maria si Elena Șierbanu (B.-Comlosiu) s. c. 1.

Cá întregire amintescu, cá acestu balu a datu si unu óre care venitu materialu, s'au facutu si multe suprasolviri, cari se vor cvita cu multiamita, între aceste se numera si dn'a patrona, cu díce fl. v. a.

EMILIA LUNGU.

Balul de binefacere din Bucuresci.

— La 5 martie. —

Amu anunciatu si noi balul acesta, care în parte s'a datu pentru ajutorarea înundatilor din Transilvania. Despre succesul lui, „Românul“ la 6 martie scrie urmatórele :

Balul datu a séra în Teatrul celu Mare sub înaltul patronagiu al M. S. R. Dómnei în folosul țieranilor lipsiti de hrana si înundati, a întrecutu peste tóte așteptările. A díce, cá a fost splendidu, ar fi pré puțin. Totu ce capital'a are mai alesu, se aflá adi-nópte concentratu în sal'a Teatrului Naționalu. Logele erau tóte ocupate; sal'a erá asiá de îndesata, în cât la începutu cu mare anevointia se putea jucá. Cu tóte aste, multumita îngrigirii dlor arangiatori, cari si-au datu tóte silintiele de a face locu, s'a jucatú fórte multu si cu mare aventu. A fost o petrecere cum rare ori se presinta publicului bucurescenu. Nici odata frumosul si aratosul costumu naționalu, purtatu de cea mai mare parte din dómne, n'a împodobitu forme mai grațiose. Ceea ce a contribuitu multu la succesul balului, a fost varietatea si stralucirea costumelor purtate de dómne; ceea ce i-a facutu mai multu farmecul, a fost vesel'ia generala.

Pe la 10 óre si jumetate au aparutu AA. LL. Regale, Dómn'a într'unu minunatu costumu naționalu, Domnitorul în uniforma de calarasiu. Dn'a Pia Bratianu, care facea onorurile, s'a dusu, însotita de alte dómne din comitetu, de a întâmpiatu pe augustii ós-

peti, ier music'a a intonat un imnul nationalu. Îndata dupa sosirea AA. LL. Regale a început jocul printr' unu vals si a duratu, cu celu mai mare avântu si veselie pâna la 3 ore dimineti'a.

S'au jucat în repetite rânduri jocuri nationale, la care participau toti fara deosebire. AA. LL. Regale s'au asediatu în mijlocul jucatorilor si au privitu, cu multamirea pe fețe, la jocurile nationale.

Corpul diplomaticu asistă în întregul seu la acestu balu. Dn'a White si dn'a comitesa de Hoyos erau admirabile în costumurile lor nationale românesci, pe cari scieau sè le pòrte cá nesce adeverate române.

Spre orchestra eră asediată o magasia întreaga de buchete si de bombone. Multime de grațioase dómne se transformasera în dómne de comptoriu, în folosul saracilor, oferindu domnilor flori si bombone, în schimbul unei generose contribuțiuni pentru cei în lipsa. Cine ar fi pututu sè nu-si desierțe pung'a când i se întindea mâni atât de încântatóre!

Într'unu cuvântu s'a facutu totu posibilul, cá acésta întrunire umanitara sè reusiesca si ne simțimu fericiti a puté afirmá, cá silintiele dómnelor cari au întreprinsu si au organizatu serbarea, au fost încoronate de celu mai stralucitu succesu.

AA. LL. Regale au asistatu pâna la 1 óra dupa miezitul noptii si s'au retrasu, esprimându cea mai deplina satisfacere.

Balul de-aséra va remâne multu timpu în memori'a acelora cari au luat parte la dânsul.

Balu românul la Hatieg.

— La 6 martie. —

Stimate Domnule Redactoru!

Tinerimea inteligenta româna de aici avându înainte ochilor partinirea caldúrâsa a onorabilului publicu românul, dovedita la mai multe întreprinderi ale sale în modu evidentu, se constituí si de asta-data într'unu comitetu pentru arangiarea unui balu românul românul cu scopu filantropicu, acărui venitulu curatu fu destinatulu pentru procurarea unui orologiu în turnul bisericeii gr. or. din locu. Presidiulu acestui comitetu avè generositate a-l primi bravulu românul stimatul domnu Marcu Munteanu.

Acestu balu s'a tînutu la 6 martie st. n. a. c. în sal'a localitatilor dlui Nicolae Petroviciu si a fost cercetatu de unu publicu fòrte elegantu si numerosu de ambe sece.

Eră aprópe de 9 óre când întrai si eu în sal'a de dantiu, ea eră înca góla, dupa putine minute înse publicul începù a se aduná, si în scurtu sal'a semená unui florariu, înzestratu cu cele mai frumoșe si nobile flori. Ferice de acelu june, caruia sòrtea i permise a privi în acestu paradisu, unde ochii nu se mai potu desfétá de ajunsu la privirea atâtor ângeri rapitori, cari preumblându-se cu multa grația dealungul salonului se amusu prin conversațiune alésa cu tinerii cavaleri români. Oh! cât farmecu desvoltau schinteile ochilor lor; câte surisuri petrundiátóre si sioptiri misterioșe, petrundeau pâna în adâncul ânimei! Totul pare o fantasía! Din care înse sunetul puternicu al musiceii escelente me facù sè tresaru, ea începù a întoná „Hatiegan'a“ cu care dantiu se începù si fini seri'a dantiurilor pentru acésta séra. Dantiul începù, si dimpreuna cu el o petrecere atât de viala si placuta.

Dupa ce se mai jucara putine jocuri, sòsi „Roman'a“, care s'a dantiatu de dóue ori în acésta séra. Nu potu sè ve descriu placerea ce simțeam cu totii

vedîndu, cá cãta grația si elegantia scúu frumoșele nostre româncutii a desvoltá în acestu frumosu dantiu românul românul. Entusiasmul ajunsu aicea la asiá gradu mare, încât mai multi neromâni vedîuramu întîrându în rëndul jocatorilor.

În óra de repausu niște tineri dantiatori ne surprinsu cu jocul „Calusierilor“ dupa acărui terminare, aplausele cutremurau sal'a. Veseli'a eră generala, ea se reflectá pe tóte feciele.

Toaletele în genere au fost moderate, dar precum alta-data, asiá si acuma cu celu mai bunu gustu alese si compuse. Elegantia simpla predominá în tóta sal'a. Colorile inocintiei si a fidelitatii erau mai multu reprezentate.

Scúu cá pe amabilele cetitóre le va interesá a aflá cine a fost regin'a balului si ce toalete s'au vedîutu? Nu voi sè fiu tare indiscretu, déca ve voiu comunicá, cá fia-care a fost regina, cáci tóte a fost frumoșe si farmecatóre, totusi înse me voiu încercá din cunun'a splendida de dame si damicele ce au înfrumsetiatu acestu balu, a ve citá pe cele care au escelatu mai multu.

Dómnele: Maria Ciuciu, vestmântu de faille negru; grațioș'a dna Ana Munteanu, vestmântu de faille rosiiu bordeau cu atlas totu de acésta colóre; afabil'a dn'a Mina Ratiu, haina de cachemir albu, garnisita cu metasa rosa si flori; dn'a Susana Ivascu, haina de faille cafeniu, cu dantele albe de Bretone; dn'a Fira Balasiu, cu haina négra decorata cu catifea négra; dn'a Ana Anken, haina de tarlatan albu trasu cu fire de argintu si garnisita cu dantele negre; dn'a Mimi Baciu (Orastie) haina de crepe-lisse alba, decorata cu atlas rosa; dn'a Fira Serafin, haina cenușia decorata cu albastru; dn'a Fira Fagarasiu, haina de faille negru, decorata cu primuri rosii; ier dintre

Domnisióre: frumoș'a si grațioș'a blondina ce ai dorí sè-o totu vedi, Aurelia Filipescu, portá cu multa elegantia o pré frumoșa haina de tarlatan albastru trasu cu fire de argintu, si mai de totu acoperita cu ghirlande de flori; multu afabil'a dsíora Eugenia Munteanu, avea o frumoșa toaleta alba de tarlatan cu fire de argintu si garnisita cu rose albe; placutele sorori Maria si Elena Ciuciu, ambele în haine albastre de satin presuatu, garnisite cu dantele de Bretone negre si cu flori; svelt'a dsíora Fira Balasiu, haina de cachemir albu, decorata cu metasa rosa si flori; si gentil'a dsíora Nandra, în haina vêneta de tarlatan cu fire de argintu si flori.

Publicul neromânul înca a fost în frumosu numeru presinte.

Venitul curatu înca nu se scie, se vorbesce înse a fi considerabilu.

Astfel decurse acésta nópte fericita si cu ea animositatea pâna la reversatul dílei, când apoi ne desparturamu ducându fia-care unu dulce si neuitatu suveniru.

X.

Carnevalu.

Despre balul românesc din Clusiu, arangiatu înca la 19 februarie, publicuramu deja o notitia scurta, cáta ni s'a tramis. Acuma, dupa trecere tocmai de trei septemâni, primuramu si o corespundintia mai lunga; dar, firesce, nu o mai putemu publicá, cáci astadi sînt alte întemplari la ordinea dílei. Cu tóte aceste înse, cá cetitórele nostre sè scia cari dintre cunoscutele lor au participatu la acelu balu, vom însemná — din scrisórea nelegibila a dlui împarteșitoru — urmátórele nume: dómnele: Elisa Isacu, Iulia Coro-

ianu, Rudolful Polcz, Lazaru Baldi, Leontina Popu, Samson Ratiu (din Turda), Rosalia Popu (din Gilau), Vladuti (din Turda), Iulia Magyarossy si altele; domnişoarele: Camila Popu, Elena Pipoşiu, Ema Popu, Aurelia Roşescu, Gizela Müller, Iolana Ramazetter, Irma Bérésy, Maria Bérésy, Elena Filipu, Iuliana Tóth (din Tergul-Muresiului) si altele.

Ultimul balu de curte din Bucuresti a întrecutu — precum cetimu în „Press'a“ — în frumsetia si eleganta tóte balurile de acolo din iern'a acést'a. Totu ce Bucurestii si provinci'a are nobletia si notabilitati îsi deduse întelnire în salónele augustului suveranu. Dómn'a a escelatu nu numai prin gustul elegantu al toaletei, ci si prin graşios'a-i maniera. În giurul A. S. R. s'au vedíutu dómnele: Alesandrina Manu (catifea albastra deschisa cu unu desous de brocart), Zoe Sturdza (satin lilas), Pulcheria Moscu (satin albu garnisitu cu siardon de argintu), Elena Filitis (satin negru cu jai si garnisitu cu dhali roşie), Elena Ferichidi (tablier de volubile încadrate cu dantele), Roşeanu (desous de satin albu cu traîne Pompadour), Maria Iorgulescu (traîne de dantele si de satin pe o ravinanta tabliera de ierburi brilante si de scarabile), Fotino (catifea albastra cu dantele si flori aquatice), Lupescu (tissus d'or), Sיעicaru (satin maure cu lilas), dşiorele Porumbescu (surat albu cu lilas albe), Maria Ghica (crep albastru), Marcovici (faille albu) etc.

Baluri la Bucuresti. În septemân'a acést'a, mercuri, s'a datu în Teatrul Naşionalu, al doile balu în folosul saracilor, sub patronagiul Dómnei. Totu în acea séra s'a arangiatu în sal'a „Dacia“ balul Societătii constructorilor români. Vineri se dete altu balu, al Societătii lucratorilor tipografi, „Desceptarea“, în sal'a Bóşei.

Concertul si balul din Şirí'a, în comitatul Arad, n'au întrunitu unu publicu atât de numerosu, precum s'a speratu. Produştiunea corului ţieranilor a reeşitu peste tóta aşteptarea bine. Petrecerea ênsasi a fost fórte animata si a duratu pâna 'n reversatul dşlei.

La Slatina, în Români'a, în sér'a de 12/24 febr. dnii oficeri ai regimentului 3 de dorobanti au datu unu balu în profitul cumperării de arme. Acestu balu cu concursul binevoitoru al dlor orasieni au produsu, scadiêndu-se tóte cheltuelile, sum'a de lei noi 410.

Ce e nou?

Fidantiarea moştenitorului de tronu Rudolf cu principes'a Stefania, fiie'a regelui de Belgia, a deşteptatu víua bucuria atât în imperiul austro-ungurescu, cât si în Belgia. Acolo corpul legislativu si corporaştiunile numai decát îsi esprimara felicitarile prin deputaştiuni, si mirii au fost întimpinati cu mari ovaştiuni; aice în Budapesta, precum si la Viena, corpurile legiuítore însarcinara pe primul-ministru a interpretá sentimentele de felicitare, si totu-odata au decisu sê se tramita si o deputaştiune, compusa din membrii ambelor camere, care sê duca la tronu espresiunea de omagiu si devotamentu. Într'aceea fericitul mire si-a prelungitu timpul de petrecere la mirés'a sa. Timpul cunniciê înca nu s'a ficsatu; dupa unii, aceea se va serbá înca în anul acesta, — dupa altii înse, numai în anul viitoru.

Fidantiat'a moştenitorului de tronu Rudolf, fiitórea regina a Austro-Ungariei, cu dreptu cuvêntu stêrnesce acuma cea mai víua interesare si curiositate în tóte cercurile de conversaştiune. Dupa informaştiunea dşuarelor, jun'a principessa Stefania, e cevasi mai nalta decát mijlocia, blondina, cu peru castaniu. Educa-

ştiunea ei s'a facutu în spiritu religiosu, în locuri publice abia s'a vedíutu pâ'n'acuma, când pentru ântâia-óra a asistatu la o represintaştiune de opera dimpreuna cu mirele si parintii ei. Dêns'a a fost de dóue ori în Budapesta, prima-data când s'a înauguratu statu'a moşiuului ei, a palatinului Iosif.

Maj. Sa regin'a Elisabeta, venindu din Angli'a, a sositu la 11 l. c. deminéti'a la Brusela, unde a fost aşteptata de famili'a regésca, dimpreuna cu moştenitorul de tronu Rudolf si de principess'a Stefania. În-timpinarea, firesce, a fost fórte cordiala. Maj. Sa a petrecutu acolo numai trei óre si apoi a plecatu spre Viena.

Diet'a a suspendatu desbaterea bugetului, si s'a ocupatu de alte lucruri, între altele de o petiştiune a jidanilor, cari cereau împartírea între ei a fondului lor şcolaru care se urca la dóue milióne, dar cererea lor s'a refusat.

Monumentul lui Heliade s'a depusu la Bucuresti lângá universitate si aştépta primavér'a si mijlócele necesare dela camera, spre a se puté ridicá si înaugurá. Comitetul, prin subscriştiuni voluntare si represintaştiuni teatrale, a strînsu si a debursatu peste 30,000 fr. pentru facerea si ducerea în capitala a acestui monumentu naşionalu. Pentru acésta s'a tînutu o contabilitate regulata de dl Stefan Ioanidu bancherul, casierul comitetului, si s'a formatu dosaru cu tóte actele justificative. Fondul fiindu esauriatu, comitetul s'a adresatu prin presiedintele seu príncipele Dim. Ghica la ministerul cultelor si instructiunii publice, cá sê înscrie în budgetu sum'a de 8 mií fr. ce mai trebuie pertru instalare si pentru plat'a unui restu din transportul pe mare.

Unu banchetu la Bucuresti. Cetimu în „Press'a“ de marti, cá dumineca, a avutu locu banchetul datu de colon'a englesa din Bucuresti în onórea lui White, primul ministru plenipotentiaru si tramisu extraordinaru ce Anglia a avutu în Români'a. La acestu banchetu a fost invitatu si asistá si dl Boerescu, ministru afacerilor straine, precum si dl secretaru generalu al acestui ministeru. Primul toastu a fost pentru regin'a Marei-Britanii, al doilea pentru Dómnul si Dómn'a României. S'a pusu apoi unu toastu, în modul celu mai magulitoru si mai entusiastu, pentru White, ministrul Angliei, la care acesta a respunsu espri-mându între altele, esistintí'a simpatiei si reciprocitătii de interese ce esista între naştiunea englesa si cea româna. S'a ridicatu unu altu toastu pentru dl ministru al afacerilor straine române, la care acesta a respunsu cu urare pentru naştiunea englesa si cu felicitári pentru guvernul englesu, care a facutu o asiá de fericita alegere în persón'a dlui White, stimatu si iubitu de toti români, si celu mai bunu spre a întari si mentíne cele mai bune relaştiuni între cele dóue state. S'au mai urmatu si alte toastu, si în tóta durat'a banchetului a domnitu cea mai mare cordialitate si afectiune între persónele cari au asistatu la acésta serbare.

Esundarea riurilor a încetatu, fâra d'a produce pagube atât de mari, precum putea sê facea. Aradul, ajunsu la pericolul celu mai mare, a scapatu. Comuni-caştiunea pe cãile ferate s'a reneşputu.

Români din Clusiu, la iniştiativ'a dlui avocat dr. Aureliu Isacu, au serbatu la 28 febr. în sal'a otelului „Biazini“, recunóscerea independintiei României de càtra Franci'a, Engliter'a si Germani'a. Cu asta ocaşiune s'a decisu si tramitarea unei depesie de felicitare dlui primu-ministru Ion Bratianu. Serbarea, deschisa prin o cuvêntare rostita de dl Isacu, a fost fórte animata; s'au rostitu mai multe toastu, de càtra dnii

Isacu, Iuliu Coroianu, Stanescu (din Arad), V. Nicóra, Al. Popu, G. Onisioru, P. Bodóba etc. ier dl Petru Dulfu ceti o poesia ocaionala. Corul junimei a întonatu mai multe piese naționale, dl dr. Selceleanu (din Arad) a cântatu unu solo, si dl Ben. Popu a executatu cu violina câteva melodii române. Petrecerea dură pâna dupa miezul noptii.

Unu nou ambasadoru la Bucuresci. Unu evenimentu mare s'a petrecutu în lumea politică ! Si Monaco a recunoscutu independența României. Alteti'a Sa Serenissima, Carol III, principele de Monaco, a binevoitu a numi pe dl marquis de l'Aubespine-Sully în calitate de însărcinatu de afaceri al principatului în România. Dl marquis de l'Aubespine-Sully a remisu scrisorile sale de creantia dlui B. Boerescu, ministru afacerilor străine, vineri la ór'a 1 p. m.

O crima grozava. Cetimu în „Cultur'a“ : În satul Holtina, din Dobrogea, ce este foarte aprópe de Dunare, se află trasu la adăpostu unu Caicu cu trei ómeni : capitanul caicului, fiul capitanului, si pilotul ; toti trei steteau aci cu caicul în marginea unei paduri, așteptându desghiatiarea Dunarii. Joi, 7/19 februarie, pe la órele 5 p. m. se pomenira cu trei caletori despre Siliștra, rugându-i se le dea ospitalitatea pentru vr'o dóue óre, căci sânt tare osteniti. Capitanul i-a ospetatu cu multa bunavointia dupa obiceiul turcescu, căci ei sânt foarte ospitalieri. Caletorii erau niște talhari turci ; au siediutu pâna la 8 óre când s'a întunecatu bine, si apucându pe capitanu, i-a taiatu capul jos ; au luatu pe pilotu si dupa mai multa casna, i-a spintecatu pânțele espiindu îndata ; fiul capitanului, fiindu mai tineru si mai cu putere, a scapatu din mânele lor si a datu fug'a în satu cu sângele curgându șiróe, căci totu corpul erá numai întiepaturi de cutitu. Viindu autoritátile competente, au constatatu că talharii au fost în adeveru turci, si că au comisu crim'a, sperându că vor gasi bani în caicu, dar n'au pututu gasi mai multu de trei sute cincideci de lire otomane, pe care le-a luatu talharii împreuna cu alte lucruri ce a mai gasitu prin caicu. Pe morti i-au îngropatu aci, căci famili'a capitanului turcu este în Trapezunda ; ier ranitul este pusu spre cautare în spitalu ; doctorul înse spune, că n'are sperantia de a-l scapá. În satul Holtina locuitorii sânt români si bulgari.

Sciri scurte. Dl Petru Tisu din Zarandu a facutu în septemânile trecute la Budapesta censur'a de advocationu. — Dl T. Maioreșcu a tinutu duminica a trei'a prelegere în sala Ateneului din Bucuresci ; va mai tine una, si apoi va merge la Iasi, unde asemenea va tine o conferintia ; tóte conferintiele dsale se vor tipari. — Hartmann, pusu la Paris în libertate, a plecatu îndata la Dieppe unde s'a imbarcatu pentru Engliter'a. — Agitațiune analoga domnesce în cele trei orasie Dunarene : Galati, Braila si Calarasi. Motorul este junctiunea drumului de feru, ce are se lege Români'a-mama cu Dobrogea si cu portul de mare Constantia. Fia-care din aceste trei orasie dorescu si sta ruiescu că junctiunea se tréca pe la ele.

Flamur'a lui Hymen.

Dl Mihailu Velicú, advocationu în Chișineu, comitatul Arad, la 7 l. c. si-a încredințiatu de soția pe domnișóri'a Elena Popovicú, fiic'a dlui Alesiu Popovicú, advocationu în Comlausiu, comitatul Arad.

Dl dr. Nicolae Olariu, advocationu în Sibiu, la 7

martie a serbatu cununia sa cu domnișóri'a Iustina Popovicú Barcianu în Tergul Muresiului.

Suvenirea mortilor.

Elena Papú n. Piso a încetatu din viétia la 7 martie în Deva, în etate de 41 ani. O gelescu : Ioan Papú, protopresbiterul Devei, cá soțiu cu minoreni si sei prunci : Valeria, Letiția, Emilia si Enea ; Sabin Piso, protopresbiterul Geoajului II-lea cu soția sa Elisabeta cá parinti ; Simeon, Sabin, Elisabeta, Pompiliu si Ana cá frati ; Ioan Russu, Ana Crisianu, Teodor Colbasi, Ioan Ghibu, Septimia Albini, Vasilie Oresanu, Maria si Nicolae Papú cá cumnati si cumnate ; Octavianu Russu cá nepotu.

Cornelia Stolojanu, fiic'a dlui Andreiu Stolojanu, un'a dintre cele mai frumoșe si mai culte dame române din Lugosiu, a repausatu în flórea etatii sale, gelita de toti aceia, cari o cunoscura.

G h i c i t u r a.

— De R. A. —

Unu cuventu din 3 silabe ; cetitu din 'nainte, dá unu riu în Europa ; cetitu din napoi înainte, dá unu timpu numitu.

Terminul de deslegare e 24 martiu. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

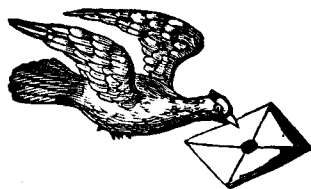
Deslegarea ghiciturei din nr. 12 :

Nourii cu toti trecuse,
Sórele acum luciá ;
Curcubeul de pe ceriuri,
Pe încetul disparea.
Numai dorul dupa tine,
Dorul crudu, dorul amaru ;
Numai gelea cea adâncă
Dela mine nu disparu.

Bine au delegat'o dómnele si domnișórele :
Emilia Popu n. Marcusiu, Susana Popovicú, Fira Serafin n. Popu, Anastasia Bistrianu, Elena Zacharia n. Daminescu, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Nina M. Lemeni, Aurelia Filipescu, Sofia Peovicú, Elena Socanu, Minodora Popescu, Eufrosina Popescu, Zoe Dimbu, Rusalina Teodorescu, Ida Mladinu, Nina Ardeleanu, Georgina Alesandrescu, Amalia Crisianu, Cleopatra Popescu, Maria Popovicú, Lucrétia Almasianu, Cornelia si Elena Popescu, si dl Demetrie Bejanu.

Premiul l'a câștigatu dsiór'a Georgina Alesandrescu.

Post'a Redacțiunii.

O Banatiéna. Ve multiamimu. Dar deja primisemu din alta mâna unu raportu despre petrecerea aceea.

Delénul. La timpul seu amu fi publicatu cu mare placere ori cât de puțin ; dar acuma nu mai putemu. Ve multiamimu dara de bunavointia, si ve rugámu cá la alte ocașuni se ni relatati numai decát.

Dsiórei V. P. D. in G. V. Ar ocupá pré multu locu, si acesta ni e atât de scumpu. De ce totu asiá mari ?

Siclau. Cu numeri din anii aceia nu mai putemu servi — celu puțin de vr'o 5—6 ani. Ne mirámu, cá nu i-ati cerutu la timpul seu.

Covasintiu. I vom face locu în „Siedietóre“, pentru care e mai potrivita.